

Allah, sizlerden îman edip sâlih amel işleyenleri, kendilerinden öncekileri yeryüzünde Halife kıldığı gibi onları da yeryüzünde Halife kılacağını, onlar için seçtiği dinlerini (İslam'ı) yeryüzünde hâkim kılacağını, (geçirdikleri) bu korkularını güvene çevireceğini vaâdetti. Zira onlar yalnız Bana kulluk ederler ve hiçbir şeyi Bana ortak koşmazlar. Artık her kim de bundan sonra inkâr ederse işte onlar fâsıkların ta kendileridir. [Nur 55]

Diyalog mu Çatışma mı?!

H. 14 Safer 1427

M. 14 Mart 2006

Lübnan'da çekişen taraflar arasındaki diyaloga yönelik "Sürdürülebilirlik" oturumu, nefesi kesilenler için verilen birkaç günlük aradan sonra, bugün akşam tamamlandı.

Diyalogçular bazı anlaşmazlık noktalarında anlaşmaya varmalarından dolayı iyimser bir havada dışarı çıktılar. Bununla birlikte şu iki önemli noktayı da 22.03.2006 Çarşamba gününe ertelediler: Direnme kozu ve ilk başkanlık konuları. Oturum, çoğu taraf için iyimser geçti. Çünkü diyalog, "yabancı" gözlem altında yapılmamıştı.

Şimdi soruyoruz: Acaba "Lübnan'da yapılan" bu diyalog hakkıyla mı yapılmıştır? Diyalogun/çatışmanın taraflardan her bir taraf, istisnâsız tüm taraflar, **yakın bölgesel veya uzak devletlerarası** güdüm altında değiller midir? Diyalogun ileri gelenlerinden biri, yabancı bir devleti ziyaretten döner dönmez diyalog masasına gelip oturarak doğrudan hazır bulunmamış mıdır? Sonra iç çatışmaların başlıca sebebi, **yakının o'su** veya **uzağın şu'su** fısıltısına tekrar tekrar kulak verilmesi değil midir?

Öyleyse bundan sonra hangi karar bağımsız olabilir ki? Ve hangi öz anlayıştan bahsedilebilir ki? Ve terennüm edileduran hangi özgür irâde veya kayıtsız-şartsız egemenlik ile insanlar aldatılabilir ki?

Diyalog masalarında önceden, şimdiden ve halen çekişen tarafların oturumu, sonra sonuçları ülkelerin anayasasına dönüşen et-Tâif diyalogları hep geçip gitmedi mi? Hani bu et-Tâif Anlaşması da nerede kaldı?

Şimdi geri dönüp eski deneyimleri mi deneyelim? Bunlar, çekişmelerin, 1860 müdâhalelerine yol açan -Lübnan'daki Cebel fitnesinin- başlangıcı olmadı mı? Sonra kalıcı sömürgecilik, ardından otoriter anlaşmalar!.. Bunun ardından, yabancı müdâhaleler ile de 1920'de totaliter bir varlık ortaya çıkmadı mı? Sonra "Bağımsızlık"(!) ve... her ne zaman bir başkan "seçilse" onlar arabulucuları tebrik etmediler mi? Sonra 1952, 1958, 1973, 1975 ızdırapları ve anlaşmaları... Tâ ki Suriye'deki ordu birliklerinin çıkarılmasına kadar... Oradaki egemen yönetim tarafından, Lübnan'daki çatışmanın başgöstermesiyle birlikte... ve güya bu, "Lübnan kendi talebi" ile olmuştu. Oysa yabancının irâdesi ve Amerika'nın sınırlandırmasıyla olmamış mıydı?

[Nitekim Amerika'nın, Suriye yönetimine uyguladığı bu muamele, Ümmeti sürekli tenbihlediğimiz bir konuydu ve artık apaçık gün yüzüne çıkmış, medya kanallarındaki siyâset uzmanlarınca ifade edilir olmuştur.]

Lübnan'dan kovulan Ordu birliklerini çıkararak Suriye'deki bu egemen yönetimin kendi kendine harekete geçmesine gelince; bu da güya "Lübnan'ın kendi talebi" ile olmuştu. Oysa siyâseti en düşük seviyede tâkip edenlerin bile gördüğü gibi, yine bu da yabancıların irâdesi ve baskıları ile olmuştu. Lübnan'da söylenegelen şu meşhur sözü hepimiz hatırlarız: "Yabancıların" 1559 sayılı kararını çıkaran onu nasıl uygulayacağını da bilir.

Ayrıca ele alınan hassas dosyalara ilişkin tüm konuşmaların diyalog masasında yapıldığına dikkat çekilmesi de kaçınılmazdır. İşte eksik konuşmaya bir örnek: Acaba diyalog tarafları bilmiyorlar mı ki Lübnan krizinin temelini çözmedikleri sürece çözümlerde köklülük olmaz? Demek ki bu varlığı ve oluşumunun ortaya çıkışını tartışmaya açmaları ve "Şiddet Çemberinde Lübnan" kitabını yazan Semîr Halef gibi insaflı düşünürlerin yazdıklarına başvurmaları gerekir. O kitapta şöyle geçmektedir: "1920 yılında Lübnan Devleti'nin ortaya çıkmasının öncesinden beri, bu ülke tereddüt benzeri muammalı bir şeye bürünmüş bir varlık idi... Yine içiçe geçmiş toplumsal dokusu ile onu bir arada tutmak ve hayata uyumunu sağlamak çok zor bir durum idi." Ve şöyle geçmektedir: "Gerçek şu ki Lübnan varlığı siyâsî olarak **oldukça kırılan bir oluşuma sahiptir.**"

Doğrusu bu hassas ve çetrefil diyalog dosyaları, Batı'nın Birleşmiş Milletler Örgütü gibi kendi sömürgecilik çıkırtkanları sayesinde yol açtığı düşüklüklere mahkum edilmiştir. Yani bu diyalog tarafları, ülkenin evlatlarını şişenin boğazına tıkdılar, Batılı karar mercilerindeki efendilerinin ilkelerine yapıştılar ve bölgesel sınır sorunlarında takılıp kaldılar. Yöneticiler arasındaki çekişmelere kıyasla halklar arasındaki çekişmeleri düzeltmediler.

Diyalogun daha doğru, daha derin ve daha köklü esaslara dayanmasını temenni ederdik ki zahmete değer ciddi neticelere ulaşılabilirdi!

İşte bundan dolayı bizler, siyâsî çevrelere ve Ümmetin kanaat önderlerine; savaş çıkırtkanlarının öne sürdüğü diyalogun çerçevesinin dışına çıkmalarını, ister bölgesel ister devletlerarası olsun, iç meselelerin istikâmetini yönlendiren tüm yabancı güçlerin karşısında durmalarını ve Batı'nın yıkıcı entrikalarına köprü vazîfesi görmeyi sürdüren herkesten uzak durmalarını talep ederek yöneliyoruz.

Aynı şekilde kamuoyuna da; parçalanmışlık, anlaşmazlık ve şu karton devletçikler ile bu Ümmetin durumunun asla düzelmeyeceği, dolayısıyla enerjilerin ve gayretlerin gölgesinde birleştiği tek bir varlık haline gelmesinin kaçınılmaz olduğu gerçeğini kavramalarını talep ederek yöneliyoruz. Bu tek varlık ise Ümmetin 'Akîdesi'nden fıskıran bir proje olmadıkça gerçekleşmez. Yâni bütünleştirici siyâsî bir proje... İşte bu, **Nübüvvet Minhâcî üzere Râşidî Hilâfet Projesi'** dir.

Hizb-ut Tahrir

Lübnan Vilâyeti

Medya Bürosu

www.hizb-ut-tahrir.org | www.hizb-ut-tahrir.info | www.al-ummah.org
<http://radio.hizb-ut-tahrir.info> [Hizb-ut Tahrir Medya Bürosu Radyosu - Arapça]
Lübnan Vilâyeti Medya Bürosu, Telefon: 03 - 77 67 92 veya 03 - 09 44 04